

NEDJELJNA ČITANJA

Dj 2,1-11; Ps 104,1ab.24ac.29b-31.34; Rim 8,8-17; Iv 14,15-16.23b-26

Isus je po Duhu Svetom postao "Krist". Po Duhu Svetom Djevica Marija začinje Krista: on ga, po anđelu, pri njegovu rođenju navješćuje kao Krista; on ispunja Krista i djelima ozdravljanja i spasenja njegova snaga iz Krista izlazi. Konačno, Duh uskrisuje Isusa od mrtvih. "Duh Sveti" vlastito je ime Onoga kojega častimo i slavimo skupa s Ocem i Sinom: Crkva ga je primila od Gospodina i ispovijeda ga u krštenju svoje nove djece. Izraz "Duh" prijevod je hebrejskog izraza Ruah koji, u prvotnom smislu znači dah, zrak, vjetar. Isus upotrebljava osjetnu sliku vjetra da dočara Nikodemu transcendentnu novost Onoga koji je osobno Dah Božji, Duh Božji. S druge strane, Duh i Svet božanski su atributi zajednički trima božanskim osobama. Ali povezujući oba izraza, Sveto pismo, Liturgija i bogoslovni govor označuju neizrecivu osobu Duha Svetoga, bez mogućeg dvoznačja s drugim upotrebama izraza "duh" i "svet". Kad najavljuje i obećaje dolazak Duha Svetoga, Isus ga naziva "Paraklet", doslovce: "Onaj koji je prizvan uz", latinski *ad-vocatus* (Iv 14,16.26; 15,26; 16,7). "Paraklet" se obično prevodi "Tješitelj", budući da je Isus prvi tješitelj. Sam Isus naziva Duha Svetoga i "Duhom istine" (Iv 16,13). Osim toga vlastitog imena koje se najviše rabi u Djelima apostolskim i poslanicama, u Pavla nailaze nazivi: Duh obećanja, Duh posinjenja, Duh Kristov (Rim 8,11), Duh Gospodnji (2 Kor 3,17), Duh Božji (Rim 8,9.14; 15,19, 1 Kor 6,11; 7,40), a u svetog Petra: Duh slave (1 Pt 4,14).